

Min Goda Augusta!

Så jag nu icke allenast genom andras bref, utan äfven genom Ditt eget, erfaret att Du nära nog fått slut på bestyrret med väningen, således kan ha tid att läsa och besvara mina mura välmentade än intressanta epistlar, så tager jag mig genast friheten sända Dig en. Den borde med rätta först innehålla ett långt tal om, huru mycket vi saknade och ännu sakna våra kära Stockholmsboar, men ledsamma ting bör man ju alltid slä ut hägen, och därför skyndar jag att genast ombyta ämne.

Jag börjar ertligt gammal method med väderstoken; den är i dag, liksom

alla föregående dagar, mycket vackert
Voro icke nästan alla nätter reg-
niga och fula, så hade Mama
skönt inbergningsväder, men nu
är det med den saken just som
det kan. Sen mitt sista bref till
Ulbert hade jag dagen derpå det
stora nöjet att i Mammans lilla
vagn fara till staden, och det ännu
större att på hemvägen få stjelja,
och det sedan så ordentligt att
jag inte så lätt komer att glömma
det. Eksten var min kusk och
de små badkammarne mina hä-
star. Vi foro raskt, ~~med~~ olyckan
ville att några bönder, som äfven
koma från staden, ändå tyckte det
gaf för långsamt och sökte koma
förbi oss, för hvilket ändamål Ek-
sten också genast höll i våra hästar,
Deras svängningar med juskan, som
mössernas aftagande, skrämde så
tillräckligt så, att hon begynte
springa och hoppa så att den
lilla vagnen måste dansa med,
denn att stå på snedcon, släp-
kastarne på fötterna, (hvarigenom
desju blefvo ännu värre) och sluta
bilen stjelpte, då att Eksten och jag,
för första gånge i vår lifstid,
fingo somaka huru det häfver, att lig-
ga på sidan och ändå gå utra

Jag höll mig fast i ett ställe, men höllan att som fört sig
från sin plats men öfver honom fram. Han är så
alla sömning.

alla sömning, som skall vara så snart och fört sig

i flygande fart. Vårt belägenhet var just
icke afundsvärd; också klot jag genast
ur vagnen, så snart det lyckats, den
under mig liggande, men ändå stadig
ihållande Eksten, att få dem att stanna.
Jag hade knappt hamrat på säker
botten, så bar det utaf igen med
ekigaget, likviest endast några
steg, ty befriad från sin stycks-
kamrat, trillade äfven Eksten ut, reste
sig genast, och fick med tillhjälp af
några tillkomande bönder, styr grä-
de stygga djuren, som likviest desfför
innan ryckte upp vagnen igen och
kastade den i diket. Som jag, Gud
vare lof, icke hör till de nerfsvaga,
så åstadkom olyckan, i stället för
svimningar och hystklappning, endast
en stor benägenhet för skratt, hvilket
jag, vid åsynen af alla våra, i en
höj liggande nrstjelpa dgnor, skodon,
paketer, paraplyer, handskar, seledon
och rockar, omöjligt kunde återhålla.
Som vi icke miste conraget vid
denna betan, så gick det sedonrosa
lika hastigt och tryggt buss, som
om det aldrig hänt något. Men
nu, då jag närmare besinnar saken,
pinnar mig huru hårt hufvarne
fläga af och an för ögonen, och
Eksten, ännu sen jag hunnit ut,
dåra tycktes vara belänkt på huru
han skulle slippa få dem i synen

Hvad det skann bli. villigt att i minsta förhållande. Dag i den
Alla nämning, som i hettan som i minsta och vilka.

på sig, medan han använde all sin styrka för att hjälpa dem i deras fart, så tackar jag Gud att han släppt undan med en skrämma på armbågen samt en trasig rock, hvass reparerande är den enda olägenhet jag har utaf hela affären.

Den stora händelsen har tinnat all en älskare, som var på visit hos sin fastmors, (en fujga här på gården) så handgripligt blev öfverfallen af hennes kamrater, som mistänkte honom för spjöveri, att han måste begifva sig ut genom esttryckerifönstret samt i mörkret sima öfver den, en mycket djupa kanal, försagd af de onda kvinnornas skratt och svordomar. Är detta icke en riktigt romantisk händelse?

Om jag ber dig mycket vackert min goda Augustas, så har Du väl godheten, gerast låta säga Tina att hon gärna får taga tektioner för sin Herr Paban?

Med många helningar till alla såväl Tina, som mina syskon, samt Wilhelma om Du räkar honom, förblifver jag Din uppriktigt tillgifna syster och vän

Johanna

Sept. d. 30. 1841.

Nämnde afspjört, by Docker, Wilhelma som har besjort med sig
 är en förtig. Man skall katta Thilda's kamrat, om en unga Tom's hufvud
 smitt försas bygg kött.